

171208

วิทยจักร คลิ่งหิรัญ : การศึกษาการเรียนการสอนวิชาศิลปะพื้นบ้านในหลักสูตรศิลปศึกษา ระดับปริญญาตรี ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย (A STUDY OF TEACHING AND LEARNING IN THAI FOLK ART COURSE IN UNDERGRADUATE ART EDUCATION CURRICULUM UNDER THE JURISDICTION OF THE MINISTRY OF UNIVERSITY AFFAIRS.) อาจารย์ที่ปรึกษา : อาจารย์ ดร. อำไพ ตีรณสาร, 271 หน้า.
ISBN 974-53-2203-2.

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเรียนการสอนวิชาศิลปะพื้นบ้านในหลักสูตรศิลปศึกษา ระดับปริญญาตรีในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในด้านผู้สอน ผู้เรียน วัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน เนื้อหารายวิชา วิธีการสอน สื่อการเรียนการสอน และการวัดประเมินผล การดำเนินการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มประชากรคือ อาจารย์ผู้สอนวิชาศิลปะพื้นบ้าน 4 คน นักศึกษาศิลปศึกษา 150 คน และนักวิชาการศิลปะพื้นบ้าน 10 คน ในปีการศึกษา 2547 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม แบบแสดงความคิดเห็นที่มีโครงสร้างและแบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้าง การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการคำนวณหาค่า ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า

- 1) ผู้สอน ให้ความสำคัญเป็นกันเองกับผู้เรียนมากที่สุด และมีทักษะในการปฏิบัติงานศิลปะพื้นบ้านน้อยที่สุด
- 2) ผู้เรียน ให้ความสำคัญให้ความสนใจในการเรียนการสอนวิชาศิลปะพื้นบ้าน และมีความรู้ความเข้าใจในศิลปะพื้นบ้านในท้องถิ่นอื่น ๆ น้อยที่สุด
- 3) วัตถุประสงค์ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ ความตระหนัก ให้ความสำคัญ เกิดความรู้สึก เจตคติ ค่านิยมมากที่สุด และเพื่อให้เกิดทักษะด้านการปฏิบัติ น้อยที่สุด
- 4) เนื้อหา เกี่ยวกับความงามและสุนทรียะทางศิลปะและคุณค่าศิลปะในงานศิลปะพื้นบ้านมากที่สุด และเกี่ยวกับด้านความจำเป็นและความต้องการในด้านการตลาด ธุรกิจการค้า น้อยที่สุด
- 5) วิธีการสอน ใช้วิธีสอนแบบวิเคราะห์และวิจารณ์ วิธีให้ผู้เรียนไปศึกษาด้วยตนเองมากที่สุด ใช้วิธีสาธิต และการสร้างสถานการณ์จำลอง น้อยที่สุด
- 6) สื่อ ใช้มากที่สุดคือ ตำรา วารสาร หนังสือ วัสดุสิ่งของจริง รูปภาพ และใช้นาฏกรรมและการแสดง น้อยที่สุด
- 7) การวัดประเมินผล ใช้การทำรายงานมากที่สุด และใช้แฟ้มสะสมงาน สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน และการสัมภาษณ์ น้อยที่สุด

นอกจากนี้ยังพบว่าปัญหาสำคัญของการเรียนการสอนคือ ขาดความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา มีความรู้จำกัด และไม่มีความชัดเจนในเรื่องเพื่อการอนุรักษ์หรือพัฒนา และปัญหาสำคัญสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และสิ่งแวดล้อมทางสังคมคือ ขาดบรรยากาศในการเรียนวิชาศิลปะพื้นบ้าน ขาดการมีปฏิสัมพันธ์กับชาวบ้านหรือคนในท้องถิ่น

ภาควิชา.....ศิลปะ ดนตรี และนาฏศิลป์ศึกษา.....ลายมือชื่อนิสิต.....
สาขาวิชา.....ศิลปศึกษา.....ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
ปีการศึกษา..2547.....ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

4483715227: MAJOR ART EDUCATION

171208

KEY WORD: TEACHING AND LEARNING / THAI FOLK ART / ART EDUCATION / UNDERGRADUATE ART EDUCATION CURRICULUM

TIPPAYACHAT KLANGHIRUN: A STUDY OF TEACHING AND LEARNING IN THAI FOLK ART COURSE IN UNDERGRADUATE ART EDUCATION CURRICULUM UNDER THE JURISDICTION OF THE MINISTRY OF UNIVERSITY AFFAIRS. THESIS ADVISOR: AMPAI TIRANASAR, Ph.D. 271 pp. ISBN 974-53-2203-2.

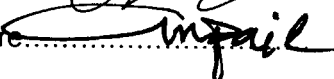
The purpose of this research was to study teaching and learning in Thai Folk Art course curriculum in undergraduate Art Education curriculum under the jurisdiction of The Ministry of University Affairs in 7 aspects: teacher, student, objective, course content, teaching method, instructional media, and measurement. The methodology used was survey research. The research population included 4 teachers, 150 Art Education students in 2004 and 10 Folk Art Educators. The research instruments were a five point rating scale questionnaire, semi-structural interview forms and semi-structural opinion forms. The data were analyzed by percentage, arithmetic mean and standard deviation.

The findings of this research were:

- 1) The teacher: the highest rating was getting acquaintance with students, and the lowest was having practicing skills in folk art.
- 2) The student: the highest rating was realizing the importance Thai Folk Art, and the lowest was understanding on folk art other area.
- 3) The objective: the highest rating was for students understanding of Thai Folk Art, and the lowest was for having practicing skills.
- 4) The course contents: the highest rating was the beauty and aesthetics value of folk art, and the lowest was marketing needs and demands.
- 5) Teaching method: the highest rating was analyzing, criticizing and self studying, and the lowest was using demonstrating and simulating.
- 6) The instructional media: using books, text, journal and the lowest was using actual folk art objects and using dance and performance.
- And, 7) The measurement and evaluation: the highest rating was making report and the lowest was observation and interview.

This study also found the problems in relation to teaching and learning Thai Folk Art. In terms of teaching, there was no co-operation among educational institutions and no clear agreement in teaching and learning folk art concentration between conservation and development. In terms of physical environment and social environment, this study revealed that there was the lack of desirable class atmosphere and the lack of interaction with local area and community.

Department.....Art, Music and Dance Education. Student's signature.....

Field of study.....Art Education.....Advisor's signature.....

Academic year...2004.....Co-advisor's signature.....